

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ**

**ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ
3 Ιουλίου 2016 (Ματθ. δ' 18-23)**

«Δεῦτε ὀπίσω μου καί ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων».

Ο ευαγγελιστής Ματθαῖος μας περιγράφει την κλήση των τεσσάρων πρώτων μαθητῶν του Κυρίου, του Πέτρου, του Ανδρέα, του Ιάκωβου και του Ιωάννη, η οποία ξεκίνησε από την από τις ὄχθες τις Γαλιλαίας. Το κάλεσμα του Χριστού είναι συγκεκριμένο και ευθύ. Απευθύνεται σε ανθρώπους οι οποίοι φαινομενικά είναι αμόρφωτοι, αλλά πνευματικά τίμιοι και καλλιεργημένοι. Αυτό φαίνεται στο ότι χωρίς δεύτερη σκέψη, αυτοί οι άνθρωποι, παρατούν την εργασία τους και πρόθυμα ακολουθούν τον Χριστό.

Ήταν άνθρωποι ταπεινοί κατά τον Ιερό Χρυσόστομο και τρέφονταν με τον ιδρώτα και τον κόπο τους, χωρίς να επιβαρύνουν κανένα, ούτε ακόμη και τους γονείς τους. Ο Χριστός δεν ψάχνει ανθρώπους του πλούτου ή ρήτορες και γι' αυτό στην αναζήτησή Του παρέλειψε πόλεις, δήμους και βασιλείες, παρατηρεί ο Βασίλειος Σελευκείας. Αυτούς που περιφρονούσε ο κόσμος διάλεξε για αποστόλους ο Χριστός. Ο Απ. Παύλος σημειώνει «Τὰ μωρά τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα κατασχῆ τὰ ἰσχυρά» (Α' Κορ. 1,27) δηλ. αυτούς που φαίνονται ασήμαντοι και ἐσχατοί σ' αυτόν τον κόσμο, ἐξέλεξε ο Θεός για να περιφρονήσει και να ἐλέγξει την κοσμική δύναμη. Ο λόγος που συμβαίνει αυτό είναι για να μας δείξει ότι δεν ήταν ἀποτέλεσμα δυνάμεως και ἀνθρώπινης σοφίας η διάδοση του Ευαγγελίου, ἀλλά ἀποτέλεσμα της δυνάμεως και της χάριτος του Θεού.

Το κάλεσμα του Χριστού διαφέρει από οποιοδήποτε κοσμικό κάλεσμα, διότι μιλά ἀπευθείας στην ψυχή του ἀνθρώπου. Υπάρχει σ' αυτό ο Θεϊκός σπόρος που ἀμέσως φυτεύεται και καρποφορεί στις αγνές και ταπεινές ψυχές των ἀνθρώπων. Για τον λόγο αυτό βλέπουμε τους μαθητές του Χριστού να ανταποκρίνονται αυθόρμητα και ολοκληρωτικά. «Ἄφησαν τὰ δίχτυα, τὰ πλοῖα καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν» (Ματθ. 4,22). Δεν είδαν τον Χριστό πριν να κάνει μεγάλα θαύματα και δεν ἀκούσαν σπουδαίους λόγους για Αυτόν, ἀλλά ἀντιλήφθηκαν και κατάλαβαν το πρόσωπο του Κυρίου και θυσίασαν τα πάντα γι' αυτόν.

Ο Χριστός καλεί τον άνθρωπο και τον κάθε άνθρωπο επάνω στην γη και όχι μια φορά, αλλά όσες χρειαστεί, για να έρθει σε μετάνοια. Τον καλεί συχνά με πολλούς και διάφορους τρόπους. «Ίδου ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω». Περιμένει έξω από την θύρα της ψυχής μας. Και κτυπάει, υπομονετικά μέχρι να του ανοίξουμε. Η θεία Του φωνή: «Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς», ακούγεται σε κάθε εποχή και με πολλούς και διαφόρους τρόπους.

Στο θεϊκό κάλεσμα αυτό πολλοί άνθρωποι αδιαφορούν και δεν δίνουν σημασία. Πολλοί λένε, έχω καιρό για μετάνοια όταν γεράσω. Αφήνουν τον μεγάλο επισκέπτη έξω από την πόρτα της ψυχής τους. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το πόμολο της πόρτας της ψυχής είναι από μέσα. Εμείς πρέπει να ανοίξουμε. Ο Κύριος κρούει μόνο, δεν μπορεί να μπει στην ψυχή μας, αν δεν θέλουμε εμείς. Ο άνθρωπος είναι ελεύθερος ή να ακούσει την πρόσκληση και να ανοίξει στον μεγάλο Επισκέπτη ή να αδιαφορήσει και να κλείσει τα αυτιά του στο θεϊκό κάλεσμα. Πολλοί δεν θέλουν να ακούσουν τίποτα. Δεν θέλουν να ακολουθήσουν το δρόμο της πίστεως. Αρνούνται την αξία της αρετής και ζουν μια καθαρά σαρκική, υλιστική ζωή. Με κλειστούς ουρανούς. Χωρίς ιδανικά. Χωρίς πνευματικά ιδεώδη. Χωρίς κανένα ενδιαφέρον για την ψυχή. Χωρίς προοπτική αιωνιότητας. Σαν όλα να τελειώνουν στα λίγα χρόνια της ζωής αυτής.

Για να ακούσουμε όμως την θεία του φωνή, να ανοίξουμε την πόρτα της ψυχής μας, να κάνουμε τον Κύριο αρχηγό μας και να ακολουθήσουμε τα ίχνη του, πρέπει να παραμερίσουμε τα εμπόδια των δισταγμών, της αμφιβολίας, της ολιγοπιστίας, των αμφιταλαντεύσεων. Βασική προϋπόθεση είναι να διώξουμε τις δικαιολογίες, για να βαδίσουμε τον δρόμο που μάς απεκάλυψε ο Κύριος και πρώτος αυτός τον βάδισε.

Αγαπητοί αδελφοί, μόνο όταν με την θέληση μας υποταχθούμε στο κάλεσμα του Χριστού μας, του Σωτήρα μας, μπορούμε να απελευθερωθούμε από κάθε δουλεία στην οποία είμαστε φυλακισμένοι, για να ζήσουμε την ελευθερία της δόξης των τέκνων του Θεού. Αμήν.

Αρχιμανδρίτης Θεοτόκης Φαίδωνος